

Ordføreren (Scavenius): Den Finantslov, der vel nu vil gaa frem af de Afstemninger, der forhaabentlig snart ville finde Sted, er fra en enkelt Side bleven udtrykt som en Seir for dette Things Vedkommende, fra andre Sider som en Seir for dette Things Modstandere eller ialtfald for det andet Thing, for Regjeringen. Det kommer nu an paa, hvorledes man betragter det. Ser man hen paa selve Fællesudvalgets Forhandlinger, og hvad der kom ud af dem, tror jeg, som jeg allerede tidligere har yttret, at man ikke ret vel kan negte, at dette Thing væsentlig set har sat sine Meninger igjennem, idet dette Thing ikke paa noget Punkt har opgivet sit principielle Standpunkt. Ser man derimod paa Sagen, saaledes som den laa for, da Finantsloven forlød os første Gang efter trede Behandling, tror jeg ikke, man kan sige, at det andet Thing har tabt et Slag ligeoverfor os; thi vi maa huske paa, at der i Mellemtiden ligger en meget vigtig Østergivenhed fra vor Side, nemlig Bevillingen af Pantsejerskibet. Seg tror alfsaa, at det Retfærdigste vil være at sige, at det Forlig, der er sluttet mellem Folkethinget og Landsthinget, ikke alene i Fællesudvalget, men gennem alle Forhandlingerne om Finantsloven, have ført til et Resultat, der kan være til Vre for begge Thing. Det Resultat, der alfsaa vil komme frem, vil jo have til Følge, at det høitærede Ministerium indgiwer sin Demission. Seg vil ligesom det ærede Medlem for Veile Amts 3die Valgkreds (Th. Nielsen) tillade mig at yttre det Haab, at den Regjering, som Kongen i sin Visdom vil udnævne, vil være istand til bedre, end det har kunnet ske i de sidste Aar, at føre vigtige Reforme igjennem begge Thing. Vi trænge til Reforme ikke alene ligeoverfor Sager, som dette Thing i høi Grad sætter Pris paa, men ogsaa ligeoverfor Forhold, hvor dette Things Interesse i alt Fald synes mig at være mindre, eller hvor maasse Interessen er stærkere paa den anden Side. Det, jeg alfsaa ønsker, er en Regjering, der vil være istand til at stille sig saaledes ligeoverfor begge Thing, at det kan faae dette Thing til at gaa ind paa nødvendige Reforme, f. Ex. paa Hærvæsenets Gebet, og faae det andet Thing til at gaa ind paa Reforme, som dette Thing ønsker, f. Ex. paa det kirkelige Gebet. En saadan Opgave vil være overordentlig vanskelig, og der er just ikke den allerbedste Udsigt til, at den vil lykkes; men har der i de senere Aar været et Tidspunkt, hvor det kunde synes, at Stemningen saavel her som i det andet Thing har været en saadan, at der kunde være noget Haab derom, saa er det nu.

Seg har forøvrigt kun et Par Ord at sige til det ærede Medlem, som sidder her bagved mig, nemlig det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 5te Valgkreds (Sulstein-Vedreborg). Det ærede Medlem var meget vred og brugte overordentlig stærke Udtryk. Seg kan saa godt forstaa det

ærede Medlems Misforopielse; thi det er jo i denne Sag ikke gaet efter hans Røgebog; men det ærede Medlem kan være overbevist om, at saaledes som han har udvillet sig i de sidste Aar, vil der ikke let komme et dansk Folkething, som vil følge ham; denne Forudsigelse tør jeg, uden at være en stor Profet, vel stille frem. Naar det ærede Medlem udtrykker sin Misforopielse over den forandrede Stilling, som jeg og Andre med mig have anset os for berettigede til at indtage, efter at Fællesudvalget havde modtaget Regjeringens Skrivelse, har jeg allerede tidligere forklaret, hvorledes vi have troet at kunne anse os for berettigede dertil, og jeg ser ikke den fjerneste Grund til at vende tilbage til denne Sag. Om det ærede Medlem er misforopiøet dermed og finder sig foranlediget til at bruge mere eller mindre stærke Udtryk i saa Henseende, betragter jeg som mig aldeles uvedkommende. Vor forandrede Stilling forvarer sig af sig selv; thi uden denne vilde Resultatet af vore Forhandlinger istedetfor at have ført til et af det store Flertal i dette Thing og af det store Flertal i det andet Thing for godt anset Resultat have ført til, at vi havde staaet uden Finantslov, og uden at noget Menneffe kunde have lagt os, hvilke Følger der deraf kunde have udvillet sig.

Sulstein-Vedreborg: Det ærede Medlem, som sidst havde Ordet, den ærede Ordfører, sagde, at han ikke vilde forsvare den Maade, hvorpaa han i den senere og allerførste Tid var traadt op og havde handlet overfor os, han haabede, at Sagen vilde forsvare sig selv. Seg vil ogsaa haabe dette, thi kan Sagen ikke forsvare sig selv, saa veed jeg ikke, hvem der skulde kunne gjøre det; det ærede Medlem har i ethvertfald været ude af Stand dertil, og jeg maa ærlig tilstaa, at, dersom det ærede Medlem bliver ved at følge en Sandlemaade ligeoverfor sine politiske Medkontrahenter som den, vi have set i denne Tid, saa veed jeg ikke, om han muligvis kan faae fremtidig danske Folkething til at følge sig, men jeg tror ikke, at han faar Nogen til at kontrahere med sig. Hvad det ærede Medlem for Frederiksberg Amts 3die Valgkreds (Dinesen) angaar, da maa det være mig tilladt at gjøre det ærede Medlem opmærksom paa, at han neppe ganske har forstaaet, hvad jeg sagde. Det ærede Medlem sagde Noget om, at, dersom Regjeringen vilde bære sig saaledes ad, som jeg raadede den til, vilde det efter det ærede Medlems Mening være jesuitisk; men det ærede Medlem maa tillade mig at sige, at det veed jeg ikke, og jeg antager, at det ærede Medlem igrunnen heller ikke veed Stort om den Ting. Seg skal kun gjøre opmærksom paa, at jeg sagde, at, dersom den høitægte Regjering vilde bruge en saadan Fortolkning af sine Ord, saa vil den høitægte Regjering i Retning af Fortolkning i alle Tilfælde — det blive nu jesuitisk eller ikke — komme til at